



Naam cursist(e) :

Straat :

Postcode en woonplaats :

Telefoon : E-mail:

ROMEINEN

Hoofdstuk 5:17 t/m 6:9

Er bestaat een groot contrast tussen de overtreding van Adam en het werk dat Jezus Christus heeft volbracht op het kruis van Golgotha. Adam beging een daad van ongehoorzaamheid, terwijl Christus Zichzelf in volkomen onderworpenheid als offer heeft overgegeven onder de wil van Zijn God en Vader. Beide daden hebben verreikende gevolgen. Terwijl de daad van Adam *rampzalige* gevolgen had, zijn de gevolgen van het verlossingswerk van Christus *wonderbaar en heerlijk* voor allen die in Hem geloven. Deze gedachte zal ons in deze les nog verder bezighouden.

1. Het contrast tussen de daad van Adam en het werk van Jezus Christus wordt door de apostel Paulus in vs.17 nader onder de loep genomen. Wat was het gevolg van Adams daad van ongehoorzaamheid? Dat “de dood geheerst heeft”. Zij echter die de overvloed van de genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen - resultaten van het werk van Jezus Christus - “in het leven”. Als “medeërfgenamen van Christus” zullen zij in de toekomstige eeuw met Hem heersen.
2. In vs. 18 neemt de apostel de draad van vs. 12 weer op. Door één overtreding strekten de gevolgen zich uit tot alle mensen “tot”. Echter, de gevolgen van één [daad van] gerechtigheid strekken zich eveneens tot alle mensen uit, maar “tot”.
3. Waar in vs. 18 het *doel* en de *reikwijdte* van beide daden voor ogen worden gesteld, komen we in vs. 19 tot de daadwerkelijke *resultaten*. De apostel spreekt hier over twee groepen mensen. De ene groep bestaat uit mensen die de positie van *zondaars* innemen; de andere groep uit degenen die in de positie van *rechtvaardigen* worden gesteld. Het is opvallend dat de apostel hier niet de uitdrukking ‘alle’ gebruikt, zoals in vs. 18, maar met betrekking tot beide groepen over ‘*velen*’ spreekt. Waarom wordt deze uitdrukking hier door de apostel gebruikt; wat denk je?
4. Wat God tot nu toe tot stand heeft gebracht, is volledig onafhankelijk van de wet. In Gods heilsplan speelt de wet wel een zekere rol, maar een geheel andere dan de Joden dachten; en helaas in onze dagen ook velen in de Christenheid denken. “[De] wet is daarbij [of: daar naast] gekomen, opdat de” (vs.20). De zonde, die er al vóór de wet was, zou zich door de wet in al haar ernst openbaren. In 7:13 lezen we dat “de zonde zou blijken zonde te zijn”, ja dat zij “uitermate zondig zou worden door het gebod”. De wet brengt de zonde in haar ware karakter aan het licht.

5. Het slot van vs. 20 en 21 geeft ons een aanbiddelijk antwoord van Gods genade op de schuld en de verdorvenheid van de mens. "Waar de zonde toenam,; opdat, zoals, zo ook door Jezus Christus, onze Heer".
6. In het **zesde hoofdstuk** gaat de apostel op enkele bedenkingen in, die van de kant van het vlees (= de oude natuur) of het ongeloof worden ingebracht tegen de zojuist geschetste genade. Dit toont ons opnieuw welke afgronden het menselijk hart kent. De eerste bedenking luidt (vs.1): "Wat zullen wij dan zeggen??" Zouden wij zonde op zonde hopen, opdat de genade zich in de vergeving daarvan des te rijker kan ontfouwen? Mèt de apostel antwoorden wij vol ontzetting: ".....!"
7. In plaats van deze vraag direct te beantwoorden, stelt Paulus hier (vs.2) de volgende tegenvraag: ".....?" De Christen is met Christus *gestorven*, en daarmee voor altijd uit de oude positie genomen waar hij zich van nature in bevond. En hem is een nieuw leven geschonken. Hoe zou en kon hij nog in de zonde leven die zijn Heiland in de dood had gebracht?
8. Bovendien hadden de gelovigen te Rome zich door de doop één gemaakt met de dood van Christus, wat hun belijdenis betrof. (vs.3) "Of weet gij niet,".
9. "Wij zijn dan, opdat, zoals, zo ook wij"
10. De Christelijke doop spreekt op zich *alleen* van de dood, nooit van het leven. Zeker, Christus is opgewekt door de heerlijkheid van de Vader. Zoals de dopeling niet in het water ondergedompeld blijft, zo blijft ook de Christen geestelijk niet in "het water van de dood", maar komt daar uit om voortaan in te wandelen. Maar dit laatste is meer een *conclusie* uit datgene wat de doop zichtbaar tot uitdrukking brengt.
11. Ook in vs. 5 zien we dat ons opgewekt zijn tot nieuw leven een gevolgtrekking is van het feit dat wij met Christus één zijn gemaakt in Zijn dood. "Want als wij"
12. Vers 6 luidt verder: "want dit weten wij,, opdat wij niet meer de zonde dienen". Onze "oude mens" belichaamt alles wat wij als kinderen van Adam waren, met inbegrip van al onze oude gewoonten en begeerten. De uitdrukking "lichaam der zonde" heeft geen betrekking op ons 'organisch' lichaam, maar op de in ons wonende zonde, die als een 'gepersonifieerde tiran' in ons heerste. Dit "lichaam der zonde" is te niet gedaan, d.w.z. afgeschaft als instantie die ons leven bepaalde.
13. "Want wie gestorven is, (vs.7). Voor een gestorvene kan er van zonde geen sprake meer zijn - hij is immers dood! Dit feit moet net zo in geloof worden aangenomen en toegepast als de waarheid dat onze zonden zijn vergeven. Het betreft iets dat zich *buiten ons* voltrokken heeft.
14. In de vs. 8 en 9 wordt de conclusie uitgebreid tot de toekomst. "Als wij met Christus gestorven zijn, dan geloven wij,, daar wij weten,; de dood". Ook onze lichamen zullen deelhebben aan de opstanding.

Deze ingevulde les s.v.p. terugzenden aan je corrector; dat is:

Naam :

Adres :

Postcode/plaats:

E-mail :